

Referat fra møte i Kringkastingsrådet 29.04.04

Publisert: 7/7-2004 14:04

Møtet, som ble ledet av Kjellbjørg Lunde, ble holdt i møterom 7/8 i Radiohuset, 4. etasje, og hadde følgende dagsorden:

0900: Avspilling

0930: Journalistikken under press – fra hvem og med hvilke følger?
Innledning ved nyhetsredaktør Per Anders Johansen

1100: Et utvidet barnetilbud i NRK?
Innledning ved programsjef Kalle Fürst

1215: Lunsj

1300: Programdrøfting
Programdirektørens orienteringer
Kringkastingsjefen informerer
Eventuelt

Til stede fra rådet: Hallgrim Berg, Thorbjørn Bratt, Asta Brimi, Svein Brurås, Randi Karlstrøm, Paul Leer-Salvesen, Kjellbjørg Lunde, Kjellaug Nakkim, Nancy Porsanger, Solveig Torsvik, Torbjørn Urfjell, Astri Marie Wessel.

Forfall: Hanne-Grete Brommeland Larsen (vara Svein Brurås), Roy Jacobsen (vara Bjørg Brusevold også forfall), Long Litt Woon (vara Cathrine Sandnes også forfall), Geir Mo (vara Per Olsen også forfall), Anne Kathrine Slungård (vara Henning Warloe også forfall), Bård Vegar Solhjell (vara Torbjørn Urfjell).

Til stede fra NRK: Kringkastingsjef John G. Bernander, kringkasterdirektør Kari Werner Øfsti, radiosjef Nils Heldal, nyhetsredaktør Per Anders Johansen, programsjef Lars A. Kristiansen, programsjef Kalle Fürst, redaktør Kenneth Simensen, prosjektsjef Vibeke Haug, dokumentarredaktør Tore Tomter.

Til stede fra sekretariatet: Rådssekretær Leif Stavik, referent Vetle Daler

Journalistikken under press – fra hvem og med hvilke følger?

Nyhetsredaktør Per Anders Johansen innledet møtet med en presentasjon av hvordan NRK tenker når det publiseres nyheter på radio, internett og tekst-TV. Se vedlagte PowerPoint-presentasjon.

– Det er lite offentlig debatt om dette, og det er synd, sa Thorbjørn Bratt i sitt forberedte innlegg. Han påpekte at det ofte er gravesakene som skaper nyheter. – Men kan jeg stole på at nyheten er reell? Er den laget for å promotere egne programmer som kommer senere? Som forbruker aner jeg også presset fra medierådgiverne. Dette blir mer og mer vanlig, og det som selger best er det som kan bli en 'snakkesak' – gjerne en varm sak med human touch. Jeg lurer på om dragningen mot 'snakkesaker' fortrenger prinsippet om vesentlighet, sa Bratt. – Samtidig opplever jeg at journalistikken drives av pustene fra styrerommene og fra Oslo børs. Færre hoder må gjøre mer – utenrikskorrespondentene her i huset f.eks, som må være både reportere og fotografer. Dette kan gjøre journalistikken mer lettvtint, advarte Bratt, og fortsatte: – Får man i den konkurransesituasjonen som er i dag tid til å være grundig nok?

Bratt brukte 'Valgerd-saken' som eksempel. – Valgerd Svarstad Haugland ble gang på gang beskrevet som kunnskapsløs og trangsynt, og til slutt ble det en sannhet. Det blir litt ynkelig når journalister løper så til de grader i flokk, mente Thorbjørn Bratt. Han reagerte også på at det kan være vanskelig å skille kommentarer fra øvrig stoff. – Her har avisene blitt flinkere, men dere har en lang vei å gå, sa han.

– Vi er tilfredse med at Statsministerens kontor har bidratt til å aktualisere debatten. Vi tar kritikk på alvor, og ønsker en åpenhet rundt de journalistiske prosesser og prioriteringer, sa John G. Bernander. – For øvrig er opplysningene om at Statsministerens kontor skulle ha kopiert og sendt en leder fra Dagens Næringsliv til Stortinget under lisensdebatten, nye for meg. Jeg har heller ikke møtt forsøk på å koble journalistikk eller journalistisk innhold verken fra Statsministerens kontor eller fra stortingsrepresentanter i forhold til lisensdebatten, sa Bernander.

– Journalister som gruppe sliter med troverdigheten, sa Paul Leer-Salvesen. – Det blir et problem når faktaprogrammer foregripes i nyhetsendinger. Er dette 'ekte' nyheter? Hva om faktaprogrammet var laget av TV 2 – hadde det likevel blitt en nyhet på NRK?

Leer-Salvesen reagerte også på at NRK nå legger ned 'Mediemenerne'. – Man bør slippe løs mediekritikken. Ikke legge ned programmer, men øke sendeflata, mente han. Leer-Salvesen mente også at troverdigheten øker der avstanden mellom journalist og kilde er eksponert på skjermen.

– NRK kjører så mye egenreklame, så mye oppramsing av hvor flinke man er, at det blir ufordragelig, mente Hallgrim Berg. Han beklaget også at Dagsrevyen i realiteten er på bare 16-17 minutter, hvis man ser bort fra sport og vær. – Jeg reagerer også på måten NRK løser en del saker på – det blir litt krampaktig når man prøver å finne et offer for en reform istedenfor å presentere hovedtrekkene i reformen. Dette har vi diskutert i distriktsprogramrådet også – at NRK blir mer og mer en bidragsyter til misnøye i samfunnet, sa Hallgrim Berg.

Svein Brurås mente det er bra med fokus på 'profesjonelle kilder'. – Saker fra den kanten er lette å gripe til – fordi de er poengterte og klare til bruk. Jeg synes for øvrig det er lite når kun 7% av toppsakene i nyhetene er fra distriktskontorene, sa Brurås, og fortsatte:

– Når det gjelder SMK-debatten, kan man jo ikke løpe til departementer hver gang de ønsker det. Men jeg opplever at man holder tilbake enkelte opplysninger i en sak av hensyn til at man ønsker en utvikling av saken utover dagen.

Brurås mente også at det er viktig å huske på at enhver kritikk av pressen ikke nødvendigvis er en trussel mot pressefriheten. – Når det gjelder dette med egenpromovering, tror jeg seerne gjennomskuer selvskrytet, sa Brurås.

– Dagsnytt er min hovedkilde for nyheter om morgenen. P4 og de andre blir for korte og for lite nyansert, mente Kjellaug Nakkiim. Hun tok tak i den pågående transportarbeiderstreiken. – Begge parter har vært veldig mediebevisste. Hvordan klarer journalister å la være og la seg bruke? spurte hun og advarte mot at NRK lar seg bruke som mikrofonstativ. – NRK må jobbe for å beholde troverdigheten. Nancy Porsanger var enig. – Jeg tror tidspresset er et faremoment for troverdigheten. For øvrig vet jeg at Sameradioen sliter med tause statsråder og har sendt en henvendelse til SMK om dette, sa Porsanger.

– Det er viktig å lage en organisasjon slik at ansatte klarer det store presset, sa Randi Karlstrøm, som hadde erfaring med at det ofte er nødvendig å forklare ganske komplekse saker for journalister. – Det er ikke gitt at journalistene skal ha kontroll på et så bredt område. Jeg vil si at man slik sett har nytte av profesjonelle medierådgivere. Man har nytte av hverandre, sa Karlstrøm, og fortsatte: – 70 % av journalistene stemmer på SV og Ap, og det gir journalistikken en politisk slagside. Jeg følte det på kroppen da jeg var KrF-politiker.

Karlstrøm tok også opp spørsmålet om kvinner som kilder. – Hvordan møter man kvinner som kommer med saker? Kvinner gir seg ofte etter ett forsøk, der menn står på videre. Det var for øvrig ikke morsomt å se Fredrik Skavlan og teatersjef Catrine Telle. Han gikk til angrep på henne istedenfor å ta kritikk, sa Karlstrøm, som også kunne tenke seg å vite hvem som har betalt 600 000 til informasjonsrådgivere for å få på ulvedokumentaren i Brennpunkt.

– Det ville vært galt hvis SMK alltid hadde vært fornøyd med SMK, sa Torbjørn Urfjell.

– Det er for øvrig ikke alltid tilsvar fra politikere forklarer – ofte bortforklarer det mer. Aktiv bruk av styrte lekkasjer gjør nok sitt til det Hallgrim Berg snakker om. Hele dekningen blir delt opp. Urfjell ville også vite hvordan man prøver å få til bredt sammensatte redaksjoner som kan dekke det multikulturelle Norge bedre.

– Ofte er det viktigere å vekke oppsikt enn innsikt i mediene, sa Solveig Torsvik. – Her burde NRK ha en force når det gjelder tillit. Men det er ingen selvfølge at en ny generasjon stoler på NRK. Hvordan bruker man den tilliten man har? spurte hun.

Også Astri Marie Wessel var bekymret for det høye tempoet i dagens konkurransesituasjon. – Hvor skal dette ende? Vi vil ha raske nyheter, men ikke hvis nyhetene ikke er sanne, sa Wessel. – Hva med de svakeste organisasjonene som ikke har ressurser til å betale informasjonsrådgivere? Er det de rikeste og sterkeste som vinner fram?

– Man kan ikke leve opp til utfordringene mht balanse i enhver sending og til enhver tid, sa Kjellbjørg Lunde. – Men vi vet at NRK har de dyktigste journalistene. Det viktige er hvordan summen av dette virker. NRK er ansvarlig for at lyttere og seere ikke får et skjevt bilde. Hvordan tenker man for eksempel i forhold til Frps strategi i innvandringssspørsmålet, som jo får full uttelling hele tida?

– Dette er en vanskelig diskusjon, svarte Per Anders Johansen. – Vi prioriterte nok innvandring for høyt i fjor høst. Å skaffe seg tillit blant de unge er for øvrig noe av det som står høyest på dagsordenen. Det gjøres mye i Petre, sa Johansen, og fortsatte: – Når det gjelder nettjournalistikken, skjer det mye spennende. Tiden er inne for at vi tar nettjournalistikken enda med alvorlig. Johansen kunne også fortelle om god kommunikasjon mellom de ulike nyhetsredaksjonene. – For ti år siden var det nesten ingen kommunikasjon i det hele tatt, så her har det skjedd mye. Brennpunkt ville den gangen heller levere saker til VG enn til andre her i huset. Vi ser kritikken og faren for at dette skal virke som promovring av egne programmer. Men vaktsjefene skal ikke føle noe press til å ta opp NRK-saker. Det er viktig at det er en vesentlig sak, ikke bare at det er en sak vi vil sette på dagsordenen. Vi må rendyrke vesentlighetskriteriet enda mer. Vi har dessuten hard debatt innad om dette med 'snakkiser'. Det viktige er at disse sakene vurderes i forhold til nyhetsbildet ellers. Jeg vil oppfordre distriktkontorene til å produsere flere 'harde' nyheter. Det er for få DK-saker på topp i nyhetssendingene. Vi er for øvrig glade for slike diskusjoner som dette og ønsker å være mer åpne om våre metoder, sa Per Anders Johansen.

Kari Werner Øfsti ønsket å ta opp dette med egenreklame og promovring. – Mange mener faktisk at vi informerer for lite, og vi ønsker å utnytte denne muligheten enda bedre, sa hun.

Et utvidet barnetilbud i NRK?

Kalle Fürst redegjorde for Barne- og ungdomsavdelingens arbeid, og ønsket om å fylle mer av dagen med barne-TV. Han understreket også at det er et skarpt skille mellom avdelingen og NRK Aktivum. – Vi vil ikke kaste oss på den kommersielle tankegangen. Vi utvikler programmene, så ser NRK Aktivum om de kan gjøre noe mer ut av det. Aldri omvendt, sa Fürst. Se for øvrig vedlegg.

Torbjørn Urfjell ville vite litt mer om framtida for barneprogrammene på radio, mens Kjellaug Nakkim roste NRK for barne-TV. – Det er viktig at det snakkes tydelig norsk. Tekstede serier skal man langt opp i årsklassene for å kunne vise. Jeg lurer også på hvor stor kapasitet NRK har når de ber barn om å ringe inn, f.eks. under Påskemorgen. Mange blir nok skuffet når de ikke kommer frem, sa Nakkim, som også takket Kalle Fürst spesielt for seriene om Brødrene Dal.

– Det er fantastisk hvis man kan få til sendinger hele dagen. Må NRK dekke dette alene, eller er det andre som kan være med på finansieringen? Tippemidler, for eksempel? spurte Paul Leer-Salvesen. – Det er skremmende hvis barna må aktiviseres hele dagen, mente Asta Brimi. – Men det er betryggende at NRK har fokus på kvalitetsprogrammer på norsk. Det handler jo om å beholde språk og kultur, sa Brimi, som også lurte på om det å sende gamle favoritter i reprise kan virke feil. – Å få til denne satsingen bør være førsteprioritet, mente Kjellbjørg Lunde. – Utfordringen blir å lage noe som ikke er en kopi av det kommersielle. Det er også viktig at programledere for barn ikke bare blir kopier av voksenprogramledere, sa hun.

– NRKs barne-TV blir snakket om. Det de andre kanalene sender er bare fyllstoff, sa Nancy Porsanger. Hun mente at barne-TV godt kan virke aktiviserende. – På samisk barne-TV har vi et program hvor barna blir oppfordret til å gå ut og leke. Jeg håper for øvrig at det vil bli rom for daglig barne-TV på samisk, sa hun, og etterlyste samtidig svar på spørsmålet om hvorfor et samisk barne-TV-program ble tatt av plakaten til fordel for et annet program for en tid tilbake. Randi Karlstrøm ønsket også at man skulle bruke mer dialekt i barne-TV. – Det er i den alderen at vi har den største språkforståelsen, sa Karlstrøm, som også mente det er viktig med voksen tilstedeværelse under programmene.

John G. Bernander understreket at en større barnesatsing vil være et tungt løft. – Vi får problemer med å hente ut 100 millioner fra andre sendeflater. Samtidig har vi ambisjoner om å sende samisk barne-TV 2 ganger i uka fra 2005. Vi har som mål å styrke barne-TV vesentlig, men dette klarer vi altså ikke uten tilleggsressurser. Hvis vi ikke får med politikerne på en barnesatsing, vil det være med på å rasere norsk kultur, sa Bernander.

– At et samisk barne-TV-program ble tatt av plakaten, var en glipp, svarte Kari Werner Øfsti på Nancy Porsangers spørsmål. Øfsti var også glad for at det ser ut som barna har oppdaget radioen igjen. – Barnetimen for de minste har kommet på plass i P1 igjen, og det tror jeg betyr mye, sa Kalle Fürst. – På TV er den første halvtimen fra kl 18 beregnet på barn i førskolealder. Fra 18.30 er målgruppa 8-9-10-åringene. Derfor tekster vi programmene som går 18.30. Når det gjelder hva som kan sendes i reprise, tror jeg nok at vi har sendt Skomakergata for siste gang. Vi lager nå en ny julekalender, med 'Linus i svingen' som hovedperson. Nye julekalendere er imidlertid dyrt, de koster 24-25 millioner å lage. Fürst forsto også problemet med barn som ikke når igjennom på telefon. – Vi siler og plukker ut de vi tror er flinkest til å snakke med programlederne. Når det gjelder aktivisering, har vi en nordisk satsing i

2005 hvor vi vil få barna til å bevege seg mer. Få dem ut og opp i trærne. Vi er for øvrig veldig opptatt av dette å ha med barn i programmene. Barn har stor glede av å være med, og vi har nesten ikke hatt problemer i forhold til dette. Betalt arbeid er faktisk utviklende for dem, og de som er med utvikler seg enormt, mente Først. – Men det er ikke mye glamour involvert. Vi advarer foreldrene mht intervjuer osv, og sier 'hold det nede'.

Når det gjelder ekstern finansiering, fortalte Kalle Først at en samisk barne-TV-serie ikke har fått støtte fra Filmfondet. – Kabelfondet har vi tilgang til, der har vi den redaksjonelle styringen. Men jeg synes det er vanskelig når en ekstern institusjon som Filmfondet vil ha så stor innflytelse på det redaksjonelle, sa Kalle Først.

Programdrøfting

Klage på Først & sist 20.02.04

– Vi ønsket å ta opp Dagfinn Høybråtens og andres uvilje til å diskutere homofil praksis. Intensjonen var å la ham møte Anne Holt, men han sa nei. Det samme gjorde Bondevik, Frafjord Johnsen og Jon Lilletun. Til slutt spurte vi KrFs presseansvarlig om de hadde noen i det hele tatt som kunne komme til oss og snakke om dette, men det hadde de ikke. Det satte oss i et dilemma, men vi følte at det ble uheldig at de med en slik beslutning ønsket å kneble Anne Holt. Det hender for øvrig ofte at vi diskuterer saker uten at en berørt person er tilstede, sa Fredrik Skavlan, som mente innslaget var meget vellykket. – At en forfatter uttaler seg kritisk mot en statsråd i et TV-program, må etter mitt skjønn være greit, sa han.

– Dette var ikke bare et angrep på en statsråd, men man prøver å opprettholde et medieskapt bilde av KrF, mente Astri Marie Wessel. – Man sier indirekte at 'sånn er alle KrF-ere'. Spørsmålet er om et slikt innslag er riktig i et underholdningsprogram i beste sendetid. Det går for øvrig an å finne KrF-ere gjennom andre kanaler.

– Dette er en samfunnsmessig viktig problemstilling. Vurderte dere ikke å finne en annen person som kunne gi balanse? spurte Thorbjørn Bratt. – Jo, vi jobbet iherdig for dette. Vi er flinke til å finne gjester, men denne gangen var det umulig, svarte Skavlan.

– Jeg opplever dette ikke som hets, dette bør regjeringspartiet tåle, mente Svein Brurås. – Kan man ikke stille lavere krav til balanse i underholdningsprogrammer? Dette er jo ikke nyheter, sa han.

– Jeg synes Høybråten ble behandlet pent i programmet, jeg, sa Torbjørn Urfjell. – Man diskuterte jo ikke hans standpunkt, bare det at han ikke vil stå for det. Dette viser at de prøver å feie dette under teppet. Hvem som helst fra KrF ville stått i kø for å sitte i stolen til Fredrik Skavlan. Jon Lilletun stilte jo opp og snakket om slanking, men han vil ikke snakke om homofili. Hallgrim Berg var enig. – Jeg synes KrF burde stilt opp med en framstående person. Jeg forundrer meg likevel over at Anne Holt fikk så stor plass. Programlederen abdiserte nærmest og stilte ingen kritiske spørsmål. Jeg synes ikke det går an å la så lange bolker stå uimotsagt, sa han, og fortsatte: – Hva skal egentlig til for å tilfredsstille pressen i det ulvejaget som har vært mot en del KrF-folk? Skal de krabbe på kne og la seg piske offentlig for sitt standpunkt? Dette ble en ubalansert framstilling og et lite vellykket innslag, mente Hallgrim Berg.

– Det er klart det blir en slagside, men dette gjelder faktisk tusenvis av mennesker i vårt land. Det er en del holdninger her som mange mener er meget diskriminerende, sa Solveig Torsvik. – NRK har gjort det de kunne for å få dette til, da kan man ikke i ettertid komme og si at det ble ubalansert.

– Jeg har forsvart homofilt partnerskap i en årrekke. I denne saken lurer jeg på om vi egentlig diskuterer mobbing av KrF, innslaget i seg selv eller journalistisk ubalanse? spurte Paul Leer-Salvesen. – Jeg tror ikke disse reaksjonene hadde kommet hvis vi ikke hadde sett all mediemobbingen mot KrF de siste to årene. Derfor blir folk hårsåre. Bidro Først & sist til mer mobbing? Jeg tror ikke det. Homofili er et viktig politisk-teologisk spørsmål. Programmet ville blitt bedre med motparten til stede, men dette er ikke kritikkverdige, sa han. Kjellaug Nakkim var enig. – Jeg forventer ikke samme balanse i Først & sist som i et nyhetsprogram. Men jeg skjønner at de ikke ville stille opp mot verbalbomba Anne Holt. Hvorfor må man på død og liv trekke frem henne? Alle vet jo hva hun mener. Det er for øvrig ikke bra å lage moro av et spørsmål som er så sårbart for mange, sa hun.

– Vi måtte ikke ha henne med på død og liv, men Anne Holt er nok ikke så forutsigbar. Hun har respekt for Høybråtens ståsted, men snakker gjerne om at han ikke toner flagg. Jeg er for øvrig glad for at dere ikke forventer balanse i ethvert innslag. Da hadde Først & sist blitt et skrekkelig kjedelig program, svarte Fredrik Skavlan. – Det er vanskelig å lede et program som dette. Jeg vil nødvendig bli motdebattant. Jeg vurderer alltid hvor 'hardt' jeg skal intervjuer gjestene. Det er mulig jeg ikke har gjort alt riktig, men håpet

her var å få til en egasjerende samtale, og det synes jeg vi lyktes med. Først & sist er en hybrid mellom aktualitetsprogram og underholdning. Det kan bli forvirrende, men fungerer stort sett bra, sa han.

Klage på RedaksjonEN om monarkiet

– Jeg synes vi fant et godt panel til dette programmet. Vi mener at vi ikke har vært ubalansert i debatten, og jeg vil si at det er pussig at noen klarer å engasjere seg så sterkt i dette, sa redaksjonssjef Kenneth Simensen.

– Det er trist å se hvordan NRK dekker monarkiet på samme måten som for 30 år siden, mente Torbjørn Urfjell. – Det er for tradisjonelt og for lite kritisk. Asta Brimi mente at folk burde ha annet å drive med enn å henge seg opp i dette, mens Kjellaug Nakkim mente dette var et veldig balansert innslag.

Klage på dokumentar om universet

Prosjektsjef Vibeke Haug og dokumentarredaktør Tore Tomter forsvarte programmet som Institutt for astrofysikk hadde reagert på. – Vi diskuterte disse tingene på forhånd. Intensjonen var å bruke dette som et anslag til en debatt, sa Haugen. – Dette er komplisert stoff. Sannsynligvis vet vi mindre enn vi tror vi vet. Vi ønsket å vise noe som ikke bekreftet Big Bang-teorien, sa Tore Tomter.

– Det er interessant å se hvor store reaksjonene blir når man anfekter et forskningsparadigme. Forskningsjournalistikk må alltid stå fritt, sa Paul Leer-Salvesen. Thorbjørn Bratt var enig. – Å velge å bruke minoritetsforskere er vanskelig, sa han. Kjellaug Nakkim stilte seg også bak dette. – Det må være lov å si at jorda er flat selv om den er rund, sa hun.

– Jeg trodde dette var en innkjøpt amerikansk serie, den var veldig unorsk i sin dramaturgiske oppbygning. Var det bare NRK som stod bak denne produksjonen? spurte Torbjørn Urfjell.

– Dette var en samproduksjon, hvor vi bidro med finansiering. Programmet er laget av en amerikaner bosatt i Norge og har en unorsk form, opplyste Tore Tomter.

Programdirektørens orienteringer

Kringkastingssjefen informerer

– Det foregår en spennende debatt om NRK i Stortinget for tida. 4. mai redegjør kulturministeren om NRKs allmennkringkasteroppdrag, og redegjørelsen blir debattert 11. mai. Dette kan komme til å legge noen føringer for hva vi skal drive med framover, sa John G. Bernander. Kjellbjørg Lunde foreslo at dette blir et eget punkt på dagsorden på et senere møte.

Eventuelt

Kjellbjørg Lunde tok opp Cathrine Sandnes' innlegg om Kringkastingrådet i Dagsavisen, som Oddvar Bull Tuhus senere fulgte opp. – Jeg føler at vi har et strikst mandat, og at vi holder fokus på innhold og programutvikling. Men vi går også inn på andre spørsmål når de har påvirkning på innholdet, mente Lunde. – Det har blitt færre henvendelser fra seere og lyttere, men hevnvendelsene vi får, er ofte godt begrunnet. Vi skal ta reaksjonene på alvor, men vi har i det siste lagt mer og mer vekt på temadrøftinger og prøvd ikke bare å konsentrere oss om store mediasaker. Kanskje burde vi ta inn folk utenfra oftere, men jeg opplever at rådet blir tatt seriøst fra ledelsens side. Ledelsen er flinke til å møte opp, mens det har vært litt haltende blant rådsmedlemmene det siste året. Rådsmedlemmene burde være flinkere til å komme med innspill, sa Lunde, som mente at Cathrine Sandnes kan be om å bli fritatt for jobben som vararepresentant hvis hun har så sterke motforestillinger mot det som skjer i Kringkastingrådet.

– Jeg tror rådet har en viktig funksjon. Vi kommer med konstruktive innspill fordi vi er en gruppe som følger NRK over tid og som vil NRK vel, sa Hallgrim Berg, som også trakk fram arbeidet i distriktsprogramrådet for Buskerud, Vestfold og Telemark som godt.

– På Sørlandet fungerer ikke dette særlig bra, sa Torbjørn Urfjell. – Cathrine Sandnes har skrevet en god kommentar, men hun glemmer litt at Kringkastingrådet ikke bare behandler klager – tvert imot nedtoner vi jo klagesaker og diskuterer heller større, prinsipielle ting. Paul Leer-Salvesen var enig. – Cathrine skal ha honnør for å sette dette på dagsordenen, men jeg er ikke enig. De politiske motsetningene har vært nedtonet. Vi har hatt en god dreining mot temasaker. Men vi bør nok disiplinere oss – det blir ofte en rekke monologer istedenfor en debatt. Og jeg etterlyser en mer dynamisk møteledelse. Hva med å få f.eks. Dagfinn Høybråten til å stille når Først & sist er tema?

– På sitt beste betyr rådet mye for oss. Det betyr mye at det finnes et klageorgan. Hvis jeg skulle være i tvil om noe, diskuterer jeg gjerne med dere. En del av temaene har da også kommet opp på initiativ fra ledelsen, sa John G. Bernander, og fortsatte: – Rådet har også en disiplinerende effekt innad i huset, og rådet er et av få fora for mediekritikk i det offentlige rom. Jeg mener at Kringkastingsrådet fungerer bedre enn en politisk oppnevnt ombudsmann, sa Bernander.

Randi Karlstrøm mente å se noen signaler på at rådsmedlemmene ikke tar oppgaven så alvorlig som de kanskje burde. – Det er få som møter opp i riktig tid til møtene, og forfallet er til tider stort. Diskusjonene i rådet blir dessuten ofte litt for 'halleluja – så flinke NRK er'. Jeg synes også vi skal trekke inn flere utenfra. det blir litt for mye enveiskommunikasjon – 'det profesjonelle NRK snakker til oss vanlige folk'. Hva med å invitere regionlederne fra distriktsprogramrådene? foreslo hun.

– Det er viktig at vi har takhøyde slik at man kjan si det man mener. Det er også viktig at NRK-ledelsen tar med seg tilbakemeldinger herfra videre. Jeg synes for øvrig ikke det er stor forskjell på denne perioden i rådet og forrige, sa Astri Marie Wessel. Kjellaug Nakkim mente Cathrine Sandnes hadde misforstått rådets mandat. – Vi konkurrerer ikke med PFU. Enkelte synes det er rart at vi ikke har noen sanksjonsmyndighet. men vi er et rådgivende organ, og det er stort sett konsensus, sa hun. Nakkim etterlyste også flere tilbakemeldinger fra rådsmedlemmene om hvilke temaer som er interessante å bruke tid på. Randi Karslstrøm foreslo til slutt at man tar opp dette under et fast punkt på dagsordenen på hvert møte.

02.06.04
Vetle Daler